

FRAMTIDEN...FAKTA OM FRAMTIDEN...FAKTA

Detta berör alla! Vill Du veta, hur det skall gå med världen? Läs då artikeln och fyll i kupongen på sidan 3!

FRAMTID UTAN ILLUSIONER

Under de senaste åren har världen bevitnat en rad katastrofer. Den ena förskräckliga torkan, översvämningen, orkanen och jordbävningen har följt den andra. Tusentals människor har mist livet vid fruktansvärda olyckor till lands, sjöss och i luften. Miljoner människor svälter ihjäl, och många länder har nästan gått bankrutt, och kan inte betala sina skulder. Krig, revolter, överbefolkning och fortsatt naturskövling tvingar mänskligheten att se med rädsla på framtiden.

Många av dessa händelser har klart förutsagts i Bibeln (Matteus 24:4-31; Lukas 21:25-28; Uppenbarelseboken 6:12-17; 16; 17; 18). **Gud har alltid varnat världen inför en stundande dom. Dessa händelser är följden av människornas ogudaktighet** (Jesaja 24:5-20; 46:9-10; Amos 3:7; Uppenbarelseboken 1:1).

LÄRDOMAR FRÅN DET FÖRFLUTNA
Gud förkunnade den kommande **Syndafloden** för Noa. Han berättade för Abraham och Lot att **Sodom och Gomorra skulle förgöras**. Han meddelade Moses om **plågorna i Egypten**.

Dessa händelser skrevs ned som en varning till oss i dag, för att hjälpa oss att tydligt inse, att alla Bibelns förutsägelser antingen gått i uppfyllelse eller kommer att göra det i framtiden. (1 Korintierna 10:6-12; 2 Petrus 2:5-9; Hebreerna 4:11).

Därför finner vi Guds bevakande varningsbudskap till oss, det sista släktet, framställda genom

DE TRE ÄNGLARNAS BUDSKAP

Dessa budskap läser vi i Uppenbarelseboken kapitel 14, skriven av Johannes. Detta är Guds sista maning till mänskligheten innan Jesu återkomst som kung och domare.

De innehåller den allvarligaste varning, som vi finner i Skriften om den kommande domen.

1. „**Frukta Gud och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden, havet och vattenkällorna.**“

2. **”Fallet, fallet är det stora Babylon, som har gett alla folk att dricka av sin otuktis vredes vin.”**

3. **”Den som tillber vilddjuret och dess bild och tar dess märke på sin panna eller sin hand, han skall själv få dricka av Guds vredes vin, som oblandat hålls i Guds vredes bägare. Han kommer att plågas i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. Röken från deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter. De har ingen ro eller vila vare sig dag eller natt, dessa som tillber vilddjuret och dess bild och tar emot märket med dess namn.”**
Uppenbarelseboken 14:7-11.

Denna varning är livsviktig för varje person! Men hur kan vi undvika att tillbe vilddjuret eller ta dess märke, om vi inte vet, vem eller vad vilddjuret och dess bild är? Bristande kunskap på detta område är livsfarlig. **”Mitt folk går under i brist på kunskap.”** Hosea 4:6 (jämför Jesaja 29:13-14).
Gud har emellertid lovat den uppriktige att förstå (Ordspråksboken 2:1-7; Daniel 12:4,10; Matteus 7:7-8).

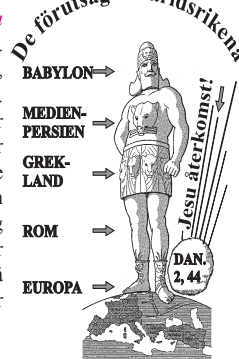
”Så sant jag lever, säger Herren, HERREN, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva. Vänd om, vänd om från era onda vägar! Inte vill ni väl dö, ni av Israels hus?” Hesekei 33:11 (jämför 2 Petrus 3:10-11; Malaki 4:1-3).

Vad betyder vilddjuret med det farliga märket?

Innan vi studerar själva vilddjuret, måste vi förstå den historiska bakgrunden, som föregår vilddjuret. Bästa stället att börja på är i Daniels bok, som på ett storartat sätt förutsäger historien från 600-talet före Kristus och fram till ådens tid.

Förståelsen av symbolerna i Bibelns profetior har inte lämnats åt människor att gissa. Profetior är historia skriven i förväg. Bibeln själv ger oss nyckeln till att förstå dem (2 Petrus 1:20). I profetiorna symboliserar ett djur en kung eller ett kungadöme. Det står tydligt så i Daniel 7:17,23: **”De fyra stora djuren betyder att fyra kungar... ”Det fjärde djuret betyder, att ett fjärde rike skall uppstå på jorden...”**

I Daniel 7:3 står det: **”Och fyra stora djur steg upp ur havet”.** **Havet** eller **vatten** står för folk, folkmängder, riken och språk. Uppenbarelseboken 17:15 (jämför Jesaja 8:7). I Daniel kapitel 7 ser profeten de kommande världsriken framställda som **djur**. Motsvarande beskrivning finner vi i Daniel 2:27-45, där bildstodens olika kroppsdelar på ett träffande sätt åskådliggör världshistoriens förlopp.

LEJONET

”Det första liknade ett lejon...” Daniel 7:4 (jämför Daniel 2:37-38). Detta syftar på det **Babyloniska världsriket** (608-538 f.Kr.), som regerade oinskränkt på Daniels tid. I Pergamonmuséet i Berlin kan man fortfarande beundra det bevingade lejonet som ett historiskt vittne från den tiden.

BJÖRNEN

”Sedan fick jag se ännu ett djur; det andra i ordningen. Det liknade en björn, och det reste sig på sin ena sida, och i gapet hade det tre revben mellan tänderna. Det fick befallningen: Stå upp och sluka mycket kött.” Daniel 7:5. Detta djur har samma betydelse som bröstet och armarna av silver i Daniel 2:32,39. Det representerar riket **Medien-Persien**, som avlöste det babyloniska riket (538-331 f.Kr.). Det var en dubbel monarki, där mederna regerade först, och senare perserna. De två armarna på bildstoden och björnen, som reser sig upp med ena sidan, understryker denna sida av profetian. Den ena parten skulle vara starkare än den andra. De tre revbenen står för länderna Babylonien, Lydien och Egypten, vilka övervanns av Medien-Persien.

LEOPARDEN

”Därefter fick jag se ett annat djur, som liknade en leopard, men på sidorna hade det fyra fågelvingar. Djuret hade fyra huvuden, och det fick stor makt.” Daniel 7:6. Detta djur finns omtalat i Daniel 2:32,39. Det var när Alexander den Store regerade över det **grekiska väldet** (331-168 f.Kr.), som perserna drevs ut. Då han dog, blev hans

kungadöme delat i fyra delar (Riken Diadochi), som symboliserades genom de fyra huvudena (Makedonien, Trakien, Syrien och Egypten).

DET FJÄRDE DJURET

”Sedan fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur; mycket förskräckligt, fruktansvärt och starkt. Det hade stora tänder av järn, det uppslukade och krossade, och det som blev kvar trampade det under fötterna. Det var olikt alla de tidigare djuren och hade tio horn.” Daniel 7:7. Återigen finner vi detta djur i Daniel 2:33,40,41. Det fjärde riket, som följde på det grekiska, var **Romarriket** (168 f.Kr.-476 e.Kr.). Det var så olikt alla de andra djuren, som Daniel hade sett i sin syn, att han inte kunde beskriva det.

De **”tio hornen”** i Daniel 7:24 representerar **”tio konungar, som skulle framstå ur detta rike”**. Det är ett historiskt faktum, att Romarriket föll år **476 e.Kr.** och i dess ställe framstod de tio nya rikena, de tio germanska stammarna, som i dag utgör Västeuropas länder. Daniel 7:7 motsvaras av Daniel 2:42-44, där de symboliseras med tår. Dessa var följande stammar: 1. Alemannerna (Tyskland), 2. frankerna (Frankrike), 3. anglosaxerna (Storbritannien), 4. burgunderna (Schweiz), 5. västgoterna (Spanien), 6. hunnerna (Portugal), 7. lombarderna (Italien); 8. **herulerna**, 9. **vandalerna**, 10. **östgoterna**.

DET LILLA HORNET

”Men medan jag såg på hornen fick jag se hur ett annat horn sköt upp mellan dem, ett litet horn som stötte bort tre av de förra hornen. Det hornet hade ögon som liknade människoögon och en mun som talade skrytsamt.” Daniel 7:8

De olika kännetecknen på det lilla hornet:

1. Det sköt upp **mellan** de tio hornen (kungadömena), och **tre** av de första hornen blev bortstötta under dess kamp om makten.

2. I Daniel 7:24 står det, att det lilla hornet skulle uppstå **efter** de tio hornen.

Det finns bara en makt i historien, som detta stämmer in på. I Rom, i själva kärnan av det sönderdrade riket, framträdde påvedömet, den Katolska Kyrkan styrd av en man, efter **476 e.Kr.** I dess strid om makten blev **tre** av de gotiska stammarna (**herulerna, vandalerna och östgoterna**) **”bortstötta”**. Genom en befallning från den östromerske kejsaren Justinianus (Codex Justinianus) insattes den romerske biskopen som alla kristna kyrkors överhuvud år **533 e.Kr.** Då den sista av de arianska stammarna (östgoterna) vägrade att lyda denna befallning, tillintetgjordes och jagades de ut ur Rom av den kejserlige generalen Belisarius år **538 e.Kr.** Det var också vid denna tidpunkt, som det påvliga Rom fullt och fast grundade sin politiska makt, som det skulle behålla under en viss tidsrymd. Denna tidsperiod var **förutsagd i profetiorna** (se förklaring senare).

3. I Daniel 7:25 heter det, att han skulle **”ansätta den Högstes heliga”**. Detta syftar på den stora förföljelsen av de kristna. Ingen historiekännare skulle förneka att även detta fann sin uppfyllelse i påvedömet. Den förfärliga förföljelsen under Medeltiden (bål, processer mot kättare och korståg) är väl känd och har verkligen färgat historiens blad mörka.

4. Vidare står det: *"han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar"*. Påvemakten har faktiskt försökt ändra Guds lag, de tio buden. Den har tagit bort **det andra budet** i sin Katekes, budet som **förbjuder tillbedjan av bilder**. Den har också förändrat det **fjärde budet, helighållandet av sabbaten** (det enda bud, som har med **"tid"** att göra), genom att förmå de kristna att helighålla söndagen (jämför med 2 Tessalonikerna 2:3-4; Psaltaren 94:20).

Han har sökt att förändra **"tiden"** för tillbedjan. En falsk dag för tillbedjan instiftades alltså. I stället för den **sjunde dagens** oföränderliga sabbat (se 2 Moseboken 20:8-11; 31:13,16-17; Hesekiel 20:12; Jesaja 56:2-3,6-7; Psaltaren 89:35; Hebreerna 4:1-11; Jakob 2:10), som hölls av Kristus och apostlarna (Lukas 4:16; Matteus 24:20; Apostlagärningarna 13:42; Hebreerna 4:10-11) infördes den **första veckodagen** (den hedniska soldagen eller söndag). Gud hade aldrig sagt, att den dagen skulle helighållas. Han hade varnat Sitt folk för att godta denna dag för tillbedjan (Uppenbarelseboken 14:9-11; 16:2; 19:20; se Hesekiel 8:16-18).

5. *"Och åt vilddjuret gavs en mun som talade stora och hädiska ord... Det öppnade sin mun för att häda Gud, för att häda hans namn och hans tabernakel, dem som bor i himlen."* Uppenbarelseboken 13:5-6 (jämför Daniel 7:8,25; Dan. 8:25; 2 Tessalonikerna 2:3-4). Hur definierar Bibeln hädelse? Under en sammansvärjning mot Jesus beskylldes Han för hädelse *"därför att du hädar och gör dig själv till Gud"* Johannes 10:33. En annan form av hädelse finner vi i Lukas 5:21: *"Vad är det för en hädare? Vem kan förlåta synder? Det kan ingen utom Gud."* Båda formerna av hädelse passar in på påvedömet. (*"På denna jord står vi i stället för Gud Allsmäktig."* Påve Leo XIII:s rundskrivelse, 20 juni, 1894). Påven kallas ofta för "Helige Fader", trots att Jesus förbjudit oss att tilltala någon människa så (Matteus 23:9). Detta är förbehållet Fadern i himmelen (Johannes 17:11).

6. I Daniel 7:25; 12:7 och Uppenbarelseboken 12:14 är till och med perioden för påvedömet herravälde förutsagt som **tre och en halv tider**, i Uppenbarelseboken 11:2 och 13:5 som **42 månader**, och i Uppenbarelseboken 11:3 och 12:6 som **1260 dagar**.

Bibelns måttstock för profetiska tidslängder, som sätter likhetstecken mellan **en dag och ett år** (Hesekiel 4:6 och 4 Moseboken 14:34), klargör, att i alla dessa hänvisningar åsyftas samma tidsperiod på 1260 år. En "tid" var, enligt deras förståelse, ett år. På den tiden räknade man i månår, som var 360 dygn på ett år. En mån-månad var 30 dagar lång (se tiden för syndafloden i 1 Moseboken 7:11,24; 8:4 – här har vi 150 dagar på fem månader). I överensstämmelse härmed finner vi, att 3½ tider (3½ år) gånger 12 månader ger 42 månader, och 42 månader multiplicerat med 30 dagar ger 1260 dagar, eller 1260 verkliga år i historien.

Vi ser, att denna profetiska tidsrymd faktiskt gick i uppfyllelse i påvedömet historia: Det östgotiska rikets slutliga undergång omkring år **538 e.Kr.** (vilket var den sista makt eller "horn", som motstod Rom) erkänns allmänt som början av påvedömet politiskt förhärskande ställning. När vi räknar 1260 år framåt från denna historiska period, kommer vi till **1798 e.Kr.** Det året tillfångatogs påven Pius VI av den franske generalen Berthier. Påve Pius VI dog i fångenskap. Följande förutsägelse hade därmed uppfyllts: *"Den som för andra bort i fångenskap, han skall själv bli bortförd i fångenskap"* Uppenbarelseboken 13:10. Sedan den tiden och till dags dato har påvedömet inte haft ett så klart herravälde eller så stort inflytande. Ett demokratiskt statskick upprättades och Rom blev en republik. Därmed var påvedömet politiska makten brutet – exakt efter 1260 år, såsom profetian hade förutsagt. I Uppenbarelseboken 13:1-10 beskrivs påvedömet som kortfattat. Det framstod ur det hedniska Rom och styrde under 1260 år, tills det slutligen blev dödligt sårat.

7. I Uppenbarelseboken 13:3 står det: *"Och jag såg ett av dess huvuden vara som sårat till döds, men dess dödssår blev läkt. Och hela jorden såg med förundran efter vilddjuret."* Detta visar klart, att denna makt kommer att existera till Kristi återkomst. (Jämför Daniel 7:21-22.)

8. Under perioden när dödssåret läks och makten återvinnas uppträder det ett nytt vilddjur: *"Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden. Det hade två horn som ett lamm men talade som en drake. Det utövar det första vilddjurets hela makt inför det och får jorden och dess invånare att tillbe det första vilddjuret, vars dödliga sår hade blivit läkt."* Uppenbarelseboken 13:11-12.

Vilken makt beskrivs här?

Symbolerna:	Betydelsen:
1. Stiger upp ur jorden (Uppenbarelseboken 13:11).	1. Uppstår i ett nytt eller nästan obebott land.
2. Framträder när vilddjuret från havet faller (1798 e.Kr., Uppenbarelseboken 13:1,3,10).	2. Blir en nation ungefär vid den tid, när påvedömet faller (1763-1800).
3. Har två horn som ett lamm (Uppenbarelseboken 13:11).	3. Två kristliga regler ger det styrka (medborgerlig och religiös frihet).
4. Har inga kronor på hornen (Uppenbarelseboken 13:11).	4. Ingen monarki, utan en republik.
5. Utövar det första vilddjurets makt (Uppenbarelseboken 13:12).	5. Blir en ledande världsmakt.

Bara en makt i historien uppfyller dessa fem profetiska särdrag, nämligen Amerikas Förenade Stater, som förenades under åren 1763-1800. Vi ser av Uppenbarelseboken 13:11-18, att det började med en ödmjuk natur, men det kommer att växa till att bli en härskande världsmakt vid världens slut. **Bibeln profeterar att Amerika kommer att göra en "bild åt vilddjuret" som kommer att tvinga människorna att "tillbe" vilddjuret, vars dödssår har läkts. Denna bild är en exakt kopia av hur påvedömet var under de 1260 år då det regerade.** Den beskrivna tillbedjansformen verkar tydligt, att här åsyftas en religiös-politisk makt.

I Daniel 3:5,10,14,18,28 sägs det klart att religiöst ärande av människors bilder och maktsymboler är lika med avgudadyrkan och ett brott mot det andra budet (2 Moseboken 20:4-6). Söndagsfirandet är en symbol på makt, en bild på påvedömet auktoritet att instifta sina egna lagar (se nedan rörande katolsk auktoritet ur deras egna källor!). Profetian uppenbarar att Amerika kommer att genomtvinga söndagsfirande ("vilddjurets märke") genom att framställa en "bild". Denna bild är inget annat än den avfallna protestantismen, en ekumenisk förening av kyrkorna, som kommer att göra gemensam sak med regeringarna, för att genomdriva religiösa lagar. Hela världen kommer att lyda lagen om söndagshelighållande. (Se boken "Den Stora Striden".) Påvedömet är stolt över, att man – som man tror – förmått ändra de tio buden, Guds lag. Detta kommer att bli den avgörande frågan i framtiden, en fråga om liv eller död (Uppenbarelseboken 13:14-15): att lyda Gud eller människobud. (Malaki 4:1-2; Uppenbarelseboken 16:2) Märk att vid denna tidpunkt kommer Amerika att göra *"stora tecken och får till och med eld att falla från himlen ner på jorden i människornas åsyn."* (Tänk på atombomben 1945 över Hiroshima, luftkriget över Irak, eller ökningen av falska väckelser i den karismatiska rörelsen, vilken startade i Amerika). *"Genom de tecken det har fått makt att göra inför vilddjuret vilseleder det dem som bor på jorden (jämför Matteus 24:24); det förmår genom sitt tal jordens inbyggare att göra en bild åt vilddjuret (påvedömet), det som var sårat med svård, men åter kom till liv."* Uppenbarelseboken 13:13-14. Påvedömet hävdar, att den mänskliga förändringen av sabbaten till veckans första dag var påvemaktens gärning och är "märket" på dess auktoritet i religiösa sammanhang (jämför Daniel 7:25): *"Söndagen är en katolsk inrättning, och kraven på dess helighållande kan endast försvaras på grundval av katolsk auktoritet... Ingenstans i den Heliga Skrift finner vi en text, som rättfärdiggör förändringen av tillbedjan, från Bibelns varje vecka återkommande dag för offentlig gudstjänst, till den*

första veckodagen." (Catholic Press, Sidney, 25 augusti, 1900.) *"Vi håller söndag i stället för lördag, därför att Katolska Kyrkan, på kyrkomötet i Laodicea år 364 e.Kr., överförde lördagens helighet till söndagen."* ("The Convert's Catechism of Catholic Doctrine", av P. Geiermann, ett verk, som fick den apostoliska välsignelsen av påve Pius X den 25 januari 1910.)

"Sjundedagssabbaten hölls av Kristus och apostlarna och helighölls av de första kristna samt erkändes som sabbat till sitt avskaffande vid Laodiceamötet. Detta kyrkomöte avgjorde först frågan om Herrens dag och förbjöd därefter helighållandet av sjundedagssabbaten med hot om bannlysning." (William Prynne, en berömd engelsk teolog, ur hans arbete "Dissertation on the Lord's Day", sidan 32.)

"Sabbaten, som är den mest kända dagen från lagen, förändrades till Herrens dag. Den upphörde icke på grund av någon befallning från Kristus (ty Han säger själv: Jag har inte kommit för upphäva lagen, utan för att fullborda den) utan på grund av kyrkans auktoritet har den förändrats." (Ärkebiskopen av Reggio, predikan den 18 januari, 1562, "Mansi XXIII", sidan 526.)

"Det var den heliga Katolska Kyrkan, som förändrade vilodagen från lördag till söndag, första veckodagen... Vilken kyrka visar hela världen lydnad? Protestanterna... hävdar sig hysa stor vördnad för Bibeln, och ändå erkänner de den Katolska Kyrkans auktoritet genom att helighålla söndagen. Bibeln säger: 'Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den', men Katolska Kyrkan säger: 'Nej, håll den första veckodagen helig!' och hela världen lyder den!" (Fader Enckedon den 15 dec., 1889.)

"Fråga: Hur kan Du bevisa, att kyrkan har makt att instifta helgdagar? Svar: Genom det faktum att den har förändrat vilodagen till söndag, vilket protestanterna medger. Därigenom motsäger protestanterna sig själva, när de strängt håller söndagen men underlåter att fira de flesta av de andra högtider, som är påbjudna av samma kyrka." (Från "Abridgement of Christian Doctrine", av H. Tuberville, Donay-Kellog, 1649, sidan 58.)

"Naturligtvis gör den katolska kyrkan anspråk på att det var den som genomförde ändringen [från sabbat till söndag]. Denna handling är ett tecken på dess kyrkliga auktoritet i religiösa angelägenheter." (H. F. Thomas, kansler hos kardinal Gibbons, 2 oktober, 1895).

9. I Uppenbarelseboken 13:18 finner vi ett annat tecken, vilddjurets tal: *"Den som har förstånd må räkna ut vilddjurets tal, ty det är en människas tal. Och dess tal är sexhundrasextiosex."*

En av påvens offentliga titlar är: **"Vicarius Filii Dei"**, som översatt betyder: **"Guds Sons Ställföreträdare"**. Som svar på en läsarfråga, säger den katolska tidningen "Our Sunday Visitor" den 18/4 1915: *"De ingraverade bokstäverna på påvens mitra (tiara) är följande: 'Vicarius Filii Dei'."* Denna beteckning, som i sig själv är hädelse, då den sätter påven ovanför den Helige Ande (Johannes 16:12-15; 14:26; Romarna 8:26), som är Kristi

V* = 5
L = 100
A = 0
R = 0
U* = 1
S = 0
F = 0
I = 1
L = 50
I = 1
D = 500
I = 0
666

*På latin har U och V samma talvärde

sanne representant på jorden, är vilddjurets namn (vers 17). Enligt upplysningarna i vers 17 och 18 ser vi att talet för dess namn är 666. Eftersom bokstäverna på latin har olika talvärden, behöver vi bara lägga ihop dem. Detta är profetian, som utpekar "Anti-Krist" (Jämför 2 Tessalonikerna 2:3-12; 1 Johannesbrevet 4:3; 2 Johannesbrevet 7; Romarna 8:3). Det grekiska ordet "Anti-Krist" betyder en "som sätter sig själv i Herrens Smordes ställe (av anti – i stället för, och crio – smorde)" (tyskt konkordans-NT, sidan 371).

Med andra ord är Anti-Krist en föregiven representant för Kristus – precis det som påven säger sig vara! Om påven skulle presentera sig själv på Nya Testamentets språk, måste han säga: *"Jag är Anti-Krist!"*

Efter Sin himmelsfärd är Jesus Kristus den ende sanna Översteprästen i den himmelska helgedomen, "en översteprästen som ... tjänar i helgedomen, det samma tabernaklet som Herren själv har rest och inte någon människa." Jämför Hebreerna 8:1-2. Här banar Jesus dagligen vägen till Sin Faders nådatron för oss genom Sitt blod (Johannes 14:6,13-14; Romarna 8:34). Vi kan när som helst komma fram inför Honom med våra böner utan mänsklig förmedling, bara genom att tro och lita på Kristi försonande blod (Hebreerna 4:14-5:10; 7:25; Matteus 6:6-15). Lärn om ännu en medlare, det må vara en människa eller "döda helgon", är en bild på "vilddjurets hädelse" mot Gud och "hans tabernakel", som är till för försoning i himmelen, enligt Uppenbarelseboken 13:6. (Jämför Daniel 8:11-14 och 12:11 – här beskrivs detta förhållande som "fortrampanget av...helgedom" eller som "förörelsens styggelse".)

VILDDJURETS MÄRKE

Detta är inget synligt tecken, som påtvingas varje människa mot hennes vilja. Om man ej kunde vägra att motta märket, vore Guds varning mot att godta det helt meningslös. De som vägrar att ta emot **vilddjurets märke** (tecknet på auktoritet eller tillhörighet), beskrivs som: "...dem som håller Guds bud och bevarar tron på Jesus".

Uppenbarelseboken 14:12. Det är dessa, som fått Guds insegel (Uppenbarelseboken 7:3-4; 14:1), och de har segrat över vilddjurets märke (Uppenbarelseboken 15:2; jämför med Daniel 3). Vilddjurets märke innefattar överträdelse av Guds bud (jämför Jakob 2:10), ty Guds insegel, Guds tecken på auktoritet, återfinns i de tio buden (se nedan). Vilddjurets märke kommer att tas emot på pannan eller på handen (se Uppenbarelseboken 13:16; 14:9). Pannan symboliserar tankeförmåga (tro, vetande). Handen symboliserar människans gärningar (hållande av eller brott mot de tio buden). Detta visas också i 5 Moseboken 11:8,18 (jämför 5 Moseboken 13:1-6). Där talas det om att hålla **alla** de tio buden.

Var och en, som förstår det fjärde budets krav och giltighet och ändå förkastar det och i stället ärar vad Rom har instiftat som sitt tecken på myndighet, godtar därigenom tecknet på tillhörighet med Rom - vilddjurets märke. När söndagslagen trätt i kraft, kommer människorna att välja mellan Guds bud och människors bud. Först då kommer de som fortsätter i överträdelse att motta vilddjurets märke. För den ärlige söndagsiakttagaren gäller följande: "Med sådana okunnighetens tider har Gud hittills haft fördrag, men nu bjuder han människorna, att de alla överallt skall göra bättring." Apostlagärningarna 17:30.

GUDS INSEGEL

Ett tecken eller insegel (sigill) i Bibeln betyder samma sak (Romarna 4:11).

Ett officiellt sigill måste uppvisa tre ting:

1. Namnet på lagstiftaren – t.ex. Carl XVI Gustaf
2. Hans offentliga ställning – t.ex. konung
3. Territorium – t.ex. Kungariket Sverige.

Guds insegel hör ihop med Hans lag och finns i det fjärde budet (2 Moseboken 20:8-11): "Tänk på sabbatsdagen så att du helgar den. Sex dagar skall du arbeta och uträtta alla dina sysslor. Men den sjunde dagen är HERRENS, din Guds, sabbat. Då skall du inte utföra något arbete, inte heller din son eller din dotter, din tjänare eller tjänarinnan eller din boskap, och inte heller främlingen som bor hos dig inom dina portar. Ty på sex dagar gjorde HERREN himlen och jorden och havet och allt som är i dem, men på sjunde dagen vilade han. Därför har HERREN välsignat sabbatsdagen och helgat den." (Jämför 2 Moseboken 31:13,16-17.)

Trots att alla buden är lika viktiga i Guds ögon (Jakob 2:10), finner vi Guds insegels märke endast i det fjärde budet:

1. Guds namn: "Herren, din Gud"
2. Titel: "Skapare"
3. Territorium: "Himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är."

Bibeln talar om sabbaten som Guds **eviga** sigill: "Min sabbat skall ni hålla, ty den är ett (evigt) tecken mellan mig och er samt era efterkommande, för att ni skall veta, att jag är HERREN, som helgar er." 2 Moseboken 31:13 (tyska Bibeln; jämför verserna 16 och 17; Hesekiel 20:12,20).

Jesus säger: "Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att fullborda. Amen säger jag er: Innan himmel och jord förgår, skall inte en enda bokstav inte en prick i lagen förgå, förrän allt har skett." Matteus 5:17-18.

Det var en, som kom till Jesus och frågade Honom: "Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?" Jesus svarade: "vill du gå in i livet, så håll buden..." "Du skall inte mörda, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjåla, Du skall inte vittna falskt..." Matteus 19:16-19.

Den sjunde dagens sabbat är en väsentlig del av Guds lag, en påminnelse varje vecka om att Jesus är vår Skapare och Frälsare.

"I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud... Genom honom har allt blivit till, ... Och Ordet blev kött och bodde bland oss ... full av nåd och sanning." Johannes 1:1-3,14.

Liksom den utlovade vilan som israeliterna skulle få vid intaget i Kanaans land, så är sabbaten en påminnelse om den utlovade "sabbatsvilan" vid intaget i det utlovade himmelska Kanaan (2 Petrusbrevet 3:13; Hebreerna 11:10,39-40; Uppenbarelseboken 21:2). Ända sedan syndafallet i Edens lustgård har människan vandrat **6000** år i "den mänskliga historiens ödemark" (Hebreerna 3:10-19; 4:1-11; jämför 5 Moseboken 4:1-2; 1 Korinterna 10:11-13). Vid slutet på denna vandring, när Jesus kommer igen, kommer de att få del av den utlovade "sabbatsvilan".

Om man lägger ihop tidsperioderna för varje generation, som nämns i Bibeln från Adam blir slutsumman vid Kristi tid ungefär **4000** år (Se "Atlas der Weltgeschichte", 1990, K. Thienemanns Verlag, Stuttgart-Wien). Härav ser vi klart, att vi står **vid slutet av det sjätte årtusendet av mänsklighetens historia**, såsom Gud har förutsagt den. Angående Kristi återkomst, säger Bibeln: "...en dag är för Herren såsom tusen år och tusen år såsom en dag." 2 Petrus 3:8.

Inser Du nu: "... han är nära och står för dörren"? Matteus 24:33.

I Nya Testamentet kallas Guds folk för det andliga Israel, som genom tro har mottagit en hjärtats andliga omskärelse. (Jämför med Kolossarna 2:11-12; Romarna 2:28-29; Galaterna 3:6-9,28-29; 5:6; 6:15; Romarna 11:25; 1 Petrus 2:9-10.) Det nya förbundet med Kristus gör varje människa till en ny skapelse genom Kristi skapande makt. Genom profeten Jeremia förutsades just det: "... Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger HERREN: Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk." Jeremia 31:31-33.

Som följd härav kommer Guds folk alltid att upphöja Hans lag: "I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot de övriga av hennes barn, mot dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd." Uppenbarelseboken 12:17. (Den rena kvinnan i profetierna symboliserar en ren församling, och skökan står för en fallen församling – jämför 2 Korinterna 11:2; Hesekiel 16; Uppenbarelseboken 17; 18.)

Nu vet vi, vad som menas med de tre änglarnas budskap i Uppenbarelseboken 14:

1. De säger oss, att **domen**, beslutet om vårt eviga liv, försiggår nu i himmelen (Verserna 6-7).
2. De säger oss, att **även** protestantismen är fallen (vers 8) och har enligt Uppenbarelseboken 18:1-5: "... blivit en boning för alla slags orena andar." Ängeln vädjar till varje uppriktig kristen (Guds folk): "Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte tar del i hennes synd och drabbas av hennes plågor." Uppenbarelseboken 18:4.

3. En synnerligen allvarligt menad och kärleksfull varning från Gud till hela världen: Alla, som kommer att tillbe påvedömet och dess protestantisk-ekumeniska bild och ger efter för söndagshelghållande emot bättre vetande, kommer att få vilddjurets märke och som följd härav lida den eviga döden (Uppenbarelseboken 14:9-11).

4. Vers 12 visar oss den grupp människor, som inte mottar vilddjurets märke. De håller alla Guds bud (också sabbatsbudet gällande den sjunde dagen jämför Apostlagärningarna; 7:38) och äger Jesu tro.

Blir du friad i Domen?

Den första ängeln talar om Guds dom, som skulle hållas i himlen strax **före** Jesu återkomst (jämför Daniel 7:9-12; 2 Korinterna 5:10). Ty det måste ha avgjorts före Hans framträdande, vilka som skall uppstå till evigt liv och vilka av de levande, som skall odödliggöras vid Hans ankomst (1 Tessalonikerna 4:15-17; Johannes 5:27-29; Uppenbarelseboken 20:5-6). Dessutom talar Bibeln om en dom, som hålls i himmelen under de 1000 åren **efter** Kristi återkomst. Där skall alla de trofasta vara med om att döma de icke troende döda och de fallna änglarna (Daniel 7:22; 1 Korinterna 6:2-3; Uppenbarelseboken 20:4). Denna dom kommer att tillkännages och verkställas vid de ogudaktigas uppståndelse **efter** de 1000 åren (Johannes 5:29; Uppenbarelseboken 20:7-15). De tio buden är den oföränderliga måttstocken

vid den yttersta domen (Predikaren 12:13-14; Uppenbarelseboken 11:19; Psaltaren 89:35; Matteus 7:21). Detta ses också i Jesu föredömliga inställning (Filipperna 2:5; Romarna 15:5), som beskrivs som: "Att göra din vilja, min Gud, är min glädje, din lag är mitt hjärta." Psaltaren 40:9. (Jämför Johannes 6:38; 4:34; Psaltaren 40:7-9; Hebreerna 10:9; Lukas 22:42.) Vi ber visserligen i Herrens bön: "Ske Din vilja", men blir Guds vilja förverkligad i vår syndfulla livsstil? Bibeln säger: "Synd är överträdelse av lagen" (1 Johannesbrevet 3:4) och "ty syndens lön är döden" (Romarna 6:23). Profeten säger även: "Kan väl en etiopier förvandla sin hud eller en panter sina fläckar? Då skulle också ni kunna göra något gott, ni som är så övade i ondska." (Jeremia 13:23, jämför Romarna 7:24). När vi betraktar våra egna liv förstår vi, att ingen genom egen kraft kan fly undan Guds dom och den därpå följande eviga döden. Gud har dock berett en **utväg** för alla dem, som har varit under Satans slaveri.

Denna utväg, som Guds kärlek har skapat, kallas för "Jesus Kristus": "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." Johannes 3:16. Golgata står som ett minnesmärke över detta ofattbara offer, som var nödvändigt för att sona överträdelse av Guds bud. Därför kan vi inte betrakta synden som något ofarligt (Romarna 6:15, o.s.v.). Guds erbjudande om nåd är inget billigt erbjudande. Det kräver Ditt samtycke och Din fullständiga överlåtelse till Gud. Jesus säger: "Jag är vägen och sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig." Johannes 14:6. Genom Sitt liv har Jesus visat oss vägen till Fadern och det eviga livet.

GÅVOBOKSKUPONG

för en bok och en Bibelkursen (krysa för)

Den Stora Striden

Denna bok på 668 sidor, är utgiven på 45 språk. Den beskriver hur Bibeln sprider ljus över historien, nuet och framtiden.

Sanningen för vår Tid?

Ny, gratis brevkolekurs, som stegvis lär Dig känna Bibeln bättre och visar exaktheten hos dess förutsägelser om då-, nu- och framtidens politiska, religiösa och miljöhändelser (gratis studiematerial!).

Namn: _____

Adr: _____

Postnr. & ort: _____

Var god sänd kupongen (eller en avskrift) till:

Missiongesellschaft zur Erhaltung und Förderung
adventistischen Glaubensgutes e.V., Elstergasse 21,
13505 Berlin, Tyskland
www.mefag.com

Inga andra kostnader eller förpliktelser tillkommer!

Hur kan vi ta emot evigt Liv genom Kristus?

Jesu svar är detsamma i dag som alltid: "håll buden... och följ mig." Matteus 19:17-21; jämför 1 Petrus 2:21-25; Uppenbarelseboken 14:4.

Att vara Jesu lärjunge i dag betyder, att man studerar Kristi liv i den Heliga Skriften (Johannes 5:39; 8:31-32), och att man lyder Hans Ord (Johannes 3:36; Hebreerna 5:8-9; 11:8; Jakob 4:7; Romarna 16:26). Den Helige Ande åstadkommer samma reaktion hos oss som på

Pingstdagen, då folket ångrade sina synder och ropade ut: "Vad skall vi göra?" Petrus svar löd: "Gör bättring!" Apostlagärningarna 2:37-38. Vid ett annat tillfälle sade han: "Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade." Apostlagärningarna 3:19

Guds lag är som en spegel, som visar oss vår orenhet och synd (Romarna 4:15; 3:20; 7:7). Synden vill Jesus tvätta bort med Sitt försonande blod. Därigenom väcks personens kärlek som svar på Guds kärlek. Jesus sade om synderskan: "Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek." Lukas 7:47. "Vi älskar, därför att han först har älskat oss... Ty däri består (den gensvarande) kärleken till Gud, att vi håller hans bud; och hans bud är inte tunga." 1 Johannesbrevet 4:19; 5:3. I vår kärlek till Kristus mottar vi kraft från Gud till att vinna seger över synden i våra liv - "Älskar ni mig, så håller ni mina bud, och... Fadern... skall ge er en annan Hjälpare... sanningens Ande". Johannes 14:15-17. Kärleken och kraften från den Helige Ande, som vi har fått, gör det möjligt för oss att segra på samma sätt, som Jesus segrade (Johannes 15:10; 1 Johannesbrevet 5:4-5; Uppenbarelseboken 3:21).

Genom Jesu Kristi, Guds Sons, människoblivande (Filipperna 2:5-8; Johannes 16:28) kan vi vara säkra på, att Gud vet vilket slags kraft vi behöver, för att kunna uppfylla Guds lags krav och motstå frestelser i vår svaga köttliga natur. "Eftersom nu barnen hade fått del av kött och blod, fick han på liknande sätt del av kött och blod, för att han genom sin död skulle göra den maktlös som hade döden i sitt våld, det vill säga djävulen, och befria alla dem som av fruktan för döden hade levit i slaveri hela sitt liv. ...Därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen översteprästmän inför Gud och sona folkets synder." Hebreerna 2:14-17.

Vi kan endast motta denna kraft till seger över synd, om vi tror (Johannes 6:28-29) på Jesu föredömliga rättfärdighet (ett syndfritt liv i en fallen natur, jämför Romarna 8:3; Hebreerna 4:15), och när vi i tro tar emot Hans offer i vårt ställe (Johannes 3:16; 1:29).

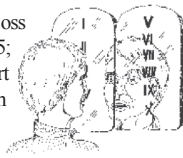
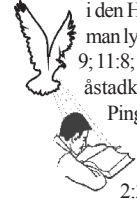
"Fly för ditt livs skull!"
1 Moseboken 19:17

"Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan."
2 Petrus 1:19

"Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig." Johannes 5:39

"Judarna där var mer öppna än de i Tessalonika. De tog emot ordet med all villighet och forskade dagligen i Skrifterna för att se om det kunde förhålla sig så." Apostlagärningarna 17:11

"Förakta inte profetior, men pröva allt, behåll det goda, och håll er borta från allt slags ont. Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må er ande, själ och kropp bevaras hela, så att ni är utan fläck vid vår Herre Jesu Kristi ankomst. Trofast är han som har kallat er, han skall också utföra sitt verk." 1 Tessaloniker 5:20-23,27

Jesus dog inte för Sina egna synder – Han hade inte begått några. Vi läser: "Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud..." 2 Korintierna 5:21 (jämför 1 Johannesbrevet 3:5; Johannes 8:46). Det betyder, att vi ångrar vår orättfärdighet, erkänner den och vänder oss bort ifrån synden (synd är överträdelse av Guds bud) samt lyder Honom (Ordspråksboken 28:13; 1 Johannesbrevet 1:6-10; 2:4; 3:3-10; 1 Petrus 2:21; Matteus 10:34-39).

Tro och ånger är Guds gåvor till den, som söker dessa av uppriktigt hjärta. Gud skänker oss dem genom sin Helige Ande, när vi ger Honom tillfälle till det. Tro kommer av bekännelse och studium av Guds Ord (Romarna 10:17). Jesus sade: "Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig." Johannes 5:39 (jämför Lukas 24:25-27; Johannes 2:22; Romarna 16:26; Apostlagärningarna 17:11-12).

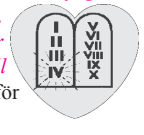
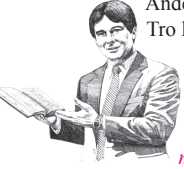
Studiet av Guds profetior, som exakt uppfyllts (angående den förutsagda världshistorien och Guds Sons framträdande), styrker tron på Guds frälsningsplan genom Jesus Kristus och lägger en säker trosgrund inför framtidens händelser (2 Petrus 1:19-21). När vi årligt studerar Guds Ord, har vi utlovats en osynlig gudomlig lärare: "Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er... då skall han leda er fram till hela sanningen... ditt ord är sanning." Johannes 14:26; 16:13; 17:17. De, som mot bättre vetande förkastar Guds erbjudande om nåd och inte lyssnar till sanningens ord eller läser och prövar ordet, kommer inte att få trons frälsande kraft från Gud. De kommer slutligen att vara bland dem som går evigt förlorade (Jeremia 6:17-19; 9:12-15; Hosea 4:6).

"Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den." Jakob 1:5. Jesus försäkrar oss: "Bed, och ni skall få... Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom!" Matteus 7:7,11. Låt oss alltså be som David: "Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och ge mig på nytt en frimodig ande." Psaltaren 51:12 (jämför med Psaltaren 139:23-24).

Alla, som verkligen tror och ber, får uppleva detta: "Allt förmår jag i honom som ger mig kraft." Filipperna 4:13. Endast när vi följer Jesus av uppriktigt hjärta, och när vi litar på Honom som vår levande Frälsare, kan vi utveckla en karaktär som Hans och därigenom bli redo för Hans återkomst. "Detta är det förbund, som jag skall sluta med dem i kommande dagar", säger han: "Jag skall lägga mina lagar i deras hjärtan, och i deras sinnen skall jag skriva dem." Hebreerna 10:16 (jämför Jeremia 31:33).

Minns Du, att människans lydhet provades med en frukt i Edens lustgård (kunskapens träd på gott och ont – 1 Moseboken 2:16-17)? I de sista dagarna kommer människans lydhet åter att bli prövad med ett särskilt bud från Gud (Jakob 2:10). Den förförande ormen frågade: "Skulle då Gud ha sagt...?"

Vilka katastrofala följder blev det inte för människosläktet av denna olydnad?! (1 Moseboken 3). I vår tid sår Guds ärkefiende på nytt tvivel i människors hjärtan beträffande ett entydigt bud från Gud genom att antyda: "Tar Gud det verkligen så allvarligt med sjundedagssabbaten?" När det står klart att sönadagens helighälle inte är något annat än ett människobud, må vi minnas Jesu ord: "Rätt profeterade Jesaja om er, ni hycklare... Förgäves dyrkar de mig, eftersom de lärar de förkunnar är människobud. Ni upphäver Guds bud och håller er till människors stadgar." Markus 7:6-9. Genom Sin profet Hesekeel har Gud förmanat Sitt folk: "Ni skall inte vandra efter era faders stadgar och inte rätta er efter deras föreskrifter [traditioner], och inte heller orena er med deras ägudor. Jag, HERREN, är er Gud. Vandra efter mina stadgar och håll mina föreskrifter och följ dem. Håll mina sabbater heliga. Låt dem vara ett tecken mellan mig och er, för att ni skall inse att jag är HERREN, er Gud." Hesekeel 20:18-20; Jeremia 9:12-13.

Människobud och deras traditioner frigör oss inte från den kristna grundsatsen: "Man måste lyda Gud mer än människor." Apostlagärningarna 5:29; 4:19.

Vilket blir Ditt beslut – Herrens sabbat eller den påvliga söndagen? (Jeremia 10:2; 1 Konungaboken 18:21; 1 Samuel 15:22-23).

Den Helige Ande förmanar oss: "I dag, om ni hör hans röst, förhärda inte era hjärtan. ...Den som har kommit in i hans vila får vila sig från sina gärningar, liksom Gud vilade från sina. Låt oss därför ivrigt sträva efter att komma in i den vilan (sabbaten), så att ingen kommer på fall som de och blir ett exempel på obyndad." Hebreerna 4:7,10-11.

Endast de blir befriade och räddade, om vilka Bibeln säger:

Vilddjurets Märke
"I detta visar sig de heligas uthållighet: de håller fast vid Guds bud och tron på Jesus." Uppenbarelseboken 14:12. Förfärliga plågor och straffdomar kommer snart att falla över de människor, som har mottagit vilddjurets märke, namnet eller vilddjurets tal, eller som tillber vilddjuret och dess bild (som

underkastar sig en anti-kristlig religiös-politisk auktoritet), och som genom dessa gärningar har intagit en klar ståndpunkt mot Guds vilja och varning (Uppenbarelseboken 13:16-18; 14:9-11; 16:2; 18; 19:19-21).

Denna budskap om domens stund får kanske en del att känna rädsla. Men egentligen är det ett budskap om frälsning – ett budskap från en kärlekens Gud, som "inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig." 2 Petrus 3:9.

Varje ärlig människa kommer att erfaras: "Att frukta HERREN är början till kunskap" Ordspråksboken 1:7 (jämför Lukas 12:4-5; 2 Moseboken 20:20). Fruktan väcks bara på grund av synden (Se 1 Moseboken 3:10-11). Sedan vi mottagit förlåtelse genom Guds kärlek i Jesus Kristus, upplever vi dock, att: "Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken driver ut rädsan... den som är rädd är inte fullkomnad i kärleken. Vi älskar därför att han först har älskat oss." 1 Johannesbrevet 4:18-19.

Känslan av att vara förlorad ersätts av försäkran om frälsning, och rädslan för Gud förvandlas till aktning och kärlek. Hopplösheten övergår i målmedvetenhet, och allmän fruktan i lycklig förväntan på Guds löfdes uppfyllelse. Guds erbjudande och tiden för ånger och omvändelse kommer endast att vara en kort tid till! Använd denna tid till att allvarligt gå igenom Ditt eget tillstånd och vända om, eftersom nådens tid snart slutar, innan Kristus kommer igen. Tidens tecken säger oss, att vi lever i världshistoriens sista timme!

"Men Herrens dag kommer som en tjuv övriggäskande för de o gudaktiga, och då skall himlarna försvinna under våldsamt dån och himlakroppar upplösas av hetta och jorden och de verk som är på den inte mer finnas till. ... Därför... gör allt ni kan för att leva i frid, rena och oförvilliga inför honom." 2 Petrus 3:10,14 (jämför Jesaja 55:6-9; Malaki 3:18; 4:1-3).

"Detta är slutsatsen, när allt blivit hört: Frukta Gud och håll hans bud, det hör alla människor till. Ty Gud skall föra alla gärningar fram i domen, med allt som är fördolt, vare sig det är gott eller ont." Predikaren 12:13-14.

